

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főár 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 ft — Félévre 2 ft — Negyedévre 1 ft Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schwarz Sándor könyvkereskedése, hova az előfizetési és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr</p>
--	---	---

Ki a hazug?

Sajnos, de úgy van, hogy ez a jelző ma csak Hegyi Antal urra alkalmazható leginkább. Azt tartja a szelidlelkű plébános ur ugyanis, hogy ha már ujságíróvá nőtte ki magát politikai vigécsége után, s z a b a d neki oly nagyokat mondani, hogy az ember kénytelenítessék még azt is elhinni, mely szerint nálánál finomabb modorú, szelidebb és alázatosabb természetű ember nincsen széles e nagy világon. Hogy pedig ez nem igaz, kiténik onnan, hogy a város nagynevű bírása is kénytelen kilesni az alkalmas pillanatot, midőn a nagyvérű lelki vezéren magyarán mondva a jobbik ing van, mert ha véletlenül olyan alkalmat akarna választani, midőn a tisztelendő ur az anyakönyvek tábláinak a hivek fejéni szétverésében gyakorolja magát, hamarabb az ajtón kívül találná magát, mint a hogy elképzelhetné.

Azt szokták mondani, hogy elszánt ember mindenre képes. No ez a képesség meg van a mi szent atyánkban. Nem elég, hogy Csongrádot úgy ismerik tízes vérti papjáról, mint Kókát a lencséről, hanem előfizetők hiánya miatt sorvadásban szenvedő lapjában, ugyancsak neki megy azoknak a független gondolkozású katolikus hívőknek, kik megsokalván a tisztelendő ur bakakáplárnak is sok durva viselkedését, feljelentették a püspök urnak, kérvén a tisztelendő ur ellen vizsgálatot.

Előre boesájtjuk, hogy azon fenyegetése a tisztelendő urnak, melyszerint a kérvény aláíróit feljeleníti a bünyenyítő bíróságnak éppen úgy nem rettent el az aláírókat, mint a hogy a tisztelendő ur nem fél a harangozójától, s ha azt hiszi ő kelme, hogy a püspök ur azért küldötte le a vádpontokat, melyszerint azokat csakis a saját viselt dolgai mentegetésére szolgáló ujságában közölje, s az aláírókat megfenyegesse, a bünyvádi feljelenítéssel hát ismét csalódik, mert hát azok az aláírók nem akarnak bosszút, sem üldözni nem akarják politikai szereplése miatt, mert mint politikai szereplő, mint megannyi pályatárs, ugyis lejárja magát, hanem igen is akarják azt, hogy vége legyen valahára annak a botránynak, a melyet a tisztelendő ur úgy a templomban,

valamint a parochián elkövetett s még ma is elkövet.

Rágalomnak és hamis vádnak mondja a tisztelendő ur a „Csongrádi Közlönyben“ az aláírók feljelenítésének minden pontját No hát kérdezzük e helyen *papi becsületére*.

Nem igaz-e, hogy a belvárosi templomban Zsolozsma alkalmával egy gyermeket a korusból, miután megverni akarta, legrasztott?

Nem igaz-e, hogy a plébániára menőket e szavakkal fogadja, ha rossz kedve van: „a fene hoz már megint?“

Nem igaz-e, hogy Tóth Annával, Urbaniczkyknével, özv. Farsang Istvánnal, Bernát Ferenczcel, Gyergyádes Máriával, Kása Józseffel, Polják Pállal, Dósa Katalinnal, Blázsik Máriával, Máté Imre kertésze nejével, Gyovai Döme Istvánnal, Schneider György papjáról, egykori tanárával, jártfogójával, Berkes Balázsszal, özv. Pigler Istvánné Takács Erzsébettel, Urbaniczky Jánossal, P. Makai Istvánnal, P. Makai Józseffel, László Sándor és nejével, Ernyes Johannával gorombáskodott s ezek egy részét tetleg is bántalmazta?

Nem igaz-e, hogy a gyóntató székben türelmetlenkedik?

Nem igaz-e, hogy egy ízben az 1/2 7 órai vasárnapi mise után tartatni szokott prédikáció alatt többször leszaladt a prédikáció székéből kijelentvén, hogy barmoknak nem prédikál?

Nem igaz-e, hogy a temetések meghatározott díjait, elődjétől eltérőleg fölemelte?

Nem igaz-e, hogy midőn a Schweicből érkezett kismise pénzek jogtalan eltulajdonításával vádoltatott, ezen vádat zsebre rakta, kijelentvén, hogy a vádló ellen feljelenítéssel élni nem szándékozik?

Nem igaz-e, hogy a Forgó G. Pál polgártársunknál lakó barátot idehozta Csongrádra, s mert káplánai egy mint az eredmény is igazolta ma már egyházi átok alatt levő egyénnel a templomban szolgálani nem akartak, káplánaival összeveszett s azok Német Imre szabónál voltak kénytelenek maguk élelmezéséről hetekig gondoskodni?

Nem igaz-e, hogy a polgári házasságot a megyén megszavazta, itt megelene népgyűlést tartott?

De azt hisszük, hogyha ez a vérig sértett buzgó katolikus nép nyilatkozni akarna ezred részét sem tennék ki az elkövetett botránynak, a feljelenítésben felhozott vádak, s ha a tisztelendő ur annyira meg van győződve ártatlanságáról, hát ne bünyvádi feljelenítéssel fenyegetődzön, a melynek úgy sincs semmi értelme addig, még a püspök ur s az illetékes felsőbb egyházi hatóság nem döntött ebben az ügyben, de különben is a bünyvádi törvénykönyv 266 §-ában van gondokodás a tekintetben, hogy az aláíróknak ne fájjon a fejük, hanem tegye meg **oh ártatlan tiszta liium**, hogy kérje a felmerült vádakkal szemben a vizsgálatot olyképp fogatosittatni, hogy a közönség a szószékről hivattassék fel az esetleges panaszok előadására s majd meglátja, hogy oly botránys viselkedés lesz kiderítve, hogy azon még a lekötözött fehér ruhájú, azonban viharos multú szűz özvegyek is elhédnek.

Ez a beszéd! ha már olyan ártatlannak hiszi s tartja magát nem felni az igazságtól, hanem módot s alkalmat nyujtani arra, hogy ártatlansága napfényként ragyogjon s az egészvilág ne csak úgy ismerje Hegyi Antalt mint papot, hanem úgy is mint hiveinek evangelium szerinti jó atyját.

Amde igaz-e tisztelendő ur, „ne menj a jègre, nem esel el.“ „Ne menj az a napra, kinek vaj van a fején.“ Jobb ijesztgetni az embereket, ha már nyakig vagyunk a páczban, mint módot nyujtani az igazság kiderítésére. Hiába beszél a tisztelendő ur, félti az irháját s jobb szeretne már ő mindennel, még az annyira kedves politikával is felhagyni, csak-hogy elmondhatná mit az egyszeri varga inas, ki a kuton eltörte a kantát, ismervén gazdája szigoru természetét, „oh bárcsak már megvertek volna!“

Ott leszünk, ha a vizsgálatról lesz szó mindannyian, addig pedig legyen meggyőződve arról, hogy nem félünk a bünyvádi feljelenítéstől, mert hát nem mindig áll ám az, hogy „szólj igazat, betörök a fejed.“

Most pedig azon őszinte kérelemmel fordulunk e város katolikus közönségéhez, hogy a mennyiben a fentebb előadottakból is kiteszöleg csupán az a ezélünk, hogy megszüntessük a már türethetetlen botrányno-

kat éppen vallásunk érdekében mindenki iparkodjék megkönnyíteni a tisztelendő elleni feljelentést tevők helyzetét az által, hogy annak idején a kiküldendő szentszéki bizottság előtt megjelenve, őszintén, minden rábeszélés nélkül, az eskü szentségére való figyelemmel tegyen vallomást s ne halgasson semmiféle rábeszélésre, a melyekkel ugy a hivatalos, mint a nem hivatalos „gyalogördögök” behálózni akarják.

*Több független
katholikus polgár.*

Védjük az állatokat.

II.

Ezek után tehát bocsássuk meg az ő bűneit és ne tekintsük oly nagy hibának, hogy a gyümölcsös és szőlős kertekben vendégszerpelni szokott, hiszen mi is szeretjük a szőlőt. A szőlőhegyekről és gyümölcsösökből madár ijesztők, csörgők és ostor-patogások által könnyen elriaszthatjuk, de ha őket lelővöldözzük, csak önmagunknak okozunk kárt vele, mert a rovarok legnagyobb része minden képzeletet felülhaladó szaporasággal bírnak.

Nézzük csak a házi legyet, szinte hihetetlen, hogy egy nyáron, még ha az ősz igen hűvös is, felszaporodik párjával együtt 30 millióra is. Mi történnék velünk akkor, ha az összes utódaival életben maradna? De ezenkívül hány és hány rovar van, melynek szaporodási képessége még nagyobb. Egyetlen levéltettű néhány nap alatt annyira elszaporodik, hogy tönkre tesz egy virágzó rózsafát. A földi bolhák rövid idő alatt egész repcevetéseket és esetleg a birtokost is képesek tönkre tenni.

A káros rovarok igen nagy részét pedig a madarak pusztítják, melyeknek védelmükre igen nagy szükségük van; mi vagyunk hivatva, a természet háztartásába kevésbé beavatottakat bevezetni és oda hatni, hogy hasznos állataink oltalomban részesüljenek, hadd tudja az a gyermek, hogy az a madárka, mely ablakunk alatt vig dalával ébreszt bennünket, a mi barátunk, melyet bántalmaznunk nem szabad; hadd tudja meg, hogy az a kis dallos, a ligetben és berekben a mi szövetségünk, a mely minket sok káros rovartól szabadít meg.

A káros rovarokat pusztító madarak, ezen óriásilag hasznos állatkák legnagyobb részét, tekintet nélkül az ő hasznos voltukra, a legnagyobb ki-méletlenséggel mi magunk pusztítjuk. Azt éppen nem kárhoztatom, ha művelt ember szép hangja miatt egy-két madárkát kalitkába zárva, fogva tart és azokat természetüknek megfelelőleg táplálja és ápolja. A ki azonban e téren tulságba megy, nagyon megrovandó.

A kártékony állatok lelővése mellett igen sok hasznos madarat pusztít el a vadász, a ki a puskacső elé került szalonkát, foglyot stb. irgalmatlanul lelövi; tekintettel azonban arra,

hogy az igazi vadász gondoskodik, mert kell is, hogy gondoskodjék azoknak védelméről és télen etetésükről, megbocsátható neki.

Szigorúan elítélendő azonban a madaraknak hálóval, hurokkal való összefogdosása, hogy azok élelmi cik-kül szolgáljanak; ezeknek óriási mértékben való összefogdosásáról csak akkor győződhetünk meg igazán, ha betekintünk a főváros vadhús kereskedésébe. Pedig azok nagy része sokkal több hasznot hajt nekünk künn a nagy természetben, mint a vendéglő és inyenczek asztalán.

Temérdek hasznos éneklőt fogdosnak össze a kevésbé művelt falusi suhancok. Télen hurokkal, csapdával és hálóval tömegesen összefogva a kedves madárkákat, szük ablaktáblák közé zárják, a hol a hideg- és éhségtől megdermedve pusztulna el. Nyáron felmásznak a legmagasabb fára, éltüket kockára téve egy-egy madárfészékért, mert nem tudják, mily nagy fáradtságba kerül a szegény kis madárnak a míg kis fészékét megrakhatja, nem tudják, mennyire fáj ezen kis állat piciny szívének, ha szerető párját, tojását, fészékét vagy kicsiny fiait elrabolják tőle.

Sok madarat pusztítanak el díszes és élénk tollazata miatt, hogy általuk a divat örült szeszélyeinek hódolhasanak. Ezelőtt egyszerű structoliak használtattak kalapdíszül, ma már hölgyeink a leghasznosabb éneklő madárkákat kitömvé, rakatják kalapjaikra. Hogy ezen eljárás nem csak mi ránk gazdákra ártalmas, hanem az illető divat-hölgyre is veszélyes lehet: egy példát fogok felhozni.

Egy elegáns fiatal hölgy a tátrafüredi fürdő erdei utain sétálgatott egyedül, egyszerre csak erős suhogás, szárnycsattogtatás és női sikoly volt hallható, önkéntelenül is odatekintvén, láttuk, hogy a hölgy fejére ragadozó madár csapott le és szárnyaival dühösen vagdalt felé, az ijedségtől elájult gyenge idegzetű nő segítségére siettünk, a hol a madár furesa viseletének magyarázatát keresvén, azt csakhamar megtaláltuk. Az illető hölgy kalapja két kis éneklő madárkával volt díszítve, melyet a magasán repülő ragadozó meglátván, azt vélte, élnek és lecsapott rájuk.

Az itt felsorolt néhány példa után még számtalan nemét tudnám felemlíteni a hasznos állatok pusztításának. Az állatok százezreinek szükségtelenül és céltalanul való pusztítását és kizoztatását a morális és erkölcsös világban tovább tűrni nem szabad. Védelmeznünk kell a bántalmazottak jogait, a melyek azt védelmezni nem képesek. Hogy milyen sikeresen lehet megvédeni a védtelen teremtményeket a brutalitások megszámlálhatatlan nemeitől, élő példákat szolgáltatnak a külföldön csaknem mindenütt virágzó egyletek.

Sajnos, hogy hazánkban az állatvédő országos egyesületen kívül, mely óriási sikert ért e téren, csak kevés ily egylet létezik. Igen kívánatos, sőt szükséges volna, hogy hazánkban, a hol csak lehet, mindenütt létesítették állatvédő egyesület, mert mit

használ, hogyha iskolákban, egyházakban a jó magot elvetik, ha e mellett megtüretnek és ápoltatnak a legdurvább legnyersebb ösztönök. Hiszen ez oly fontos és nagyjelentőségű dolog, hogy senkinek sem volna szabad közreműködését megadni, hanem mindenkinek oda hatni, hogy minél több helyen és minél több állatvédő egylet létesíthessék, mert csak így érhetjük el az állatvédelem ideális célját.

Szerény nézetem szerint igen nemes célzt érnénk el, ha városunkban is létesíthetnénk egy ily egyletet. Ez azonban, hogy a kitűzött célznak megfelelően, csak egy volna kivihető ha az eszme hatalmas pártfogókra találna, a kik befolyásukat és közreműködésüket meg nem tagadnák és közönségünk nagy része, mint alapító, pártoló és rendes tagnak belépve, meggyőződnek arról, hogy a természet háztartásában haszontalanság nincs és hogy a természeti egyensúly fentartásának általunk eszközölt része az állatvédelem, melyben egyszersmind mi magunk vagyunk a védettek, s mint ilyenek pedig azzal az 1 frt tagsági díjjal a zsebünkön nem ütünk csorbát, hanem ellenkezőleg magunkra nézve cselekszünk hasznosat!

Meg vagyunk azonban győződve, hogy közönségünk egy igen jelentékeny része minden újítás és hasznos iránt közömbös, nagyon félek tehát, hogy az általam megpendített eszme, legfeljebb csak a jövő század regényeinek fogja a kiegészítő részét képezni.

Váradi Fekete Pál.

UJDONSÁGOK

— **Közigazgatási bizottság.** Csongrádvármegye közigazgatási bizottsága a f. hó 14-én délelőtt 9 órakor tartja e havi rendes ülését a vármegyeház kistermében. Ugyanaz napon délután ülés az bizottság fegyelmi választmánya és a gyámügyi föllebbviteli bíróság is.

— **Érettek.** A csongrádi polgári iskola egykori két tanulója: Tekulits Sándor és Szarka Sándor a napokban állották ki a váci főgymnáziumban az érettségi vizsgálatot. Tekulits kitüntetéssel és Szarka jó eredménnyel vizsgázott.

— **Halálozás.** Egy szeretetreméltó kedves asszonykát, két ártatlan kis leányka özvegy edes anyját, Nagy Istvánné sz. Kovács Karolina urasszonyt ragadta ki a halál szerető övéinek karjai közül. Az életének tavaszán, 23 éves korában elhunytak földi maradványait csütörtökön d. u. nagy közönség bánatos részvétele mellett helyezték örök nyugalomra. Koporsójára sok szép koszorút helyeztek rokonai és tisztelői. Az elhunytban Goda István vendéglős neje, nővérét siratja.

— **Évzáró-vizsgák az 1893-94-ik iskolai évben.** A csongrádi községi államilag segélyezett polgári iskolában a községi iskolaszék f. évi május hó 31-én tartott ülésének határozata értelmében az évzáró vizsgák a következő sorrendben fognak megtartatni:

Junius hó 14-én d. e. a róm. kath. reform. izr. hittan és ének, d. u. a mértani rajz és torna vizsgák, mind a négy osztályban.

Junius hó 15-én d. e. és d. u. az I-II-ik osztályban a többi tárgyakból.

Junius hó 16-án d. e. és d. u. a III-V-ik osztályban az összes tantárgyakból.

Junius hó 29-én évzáró ünnepély. Ugyancsak május hó 31-én határozta-

tott el a városi és tanyai népiskolák évről-évről vizsgálatának sorrendje is, melyek a következő napokon tartatnak meg:

Junius hó 18-án d. e. a „Szőlők“-közti iskolában, osztály tanító: Zöld Antal; d. u. a „Bokrosparti“ tanyai iskolában, osztály tanító: Sohlya Sándor.

Junius hó 19-én d. e. a „Szt. László“ című tanyai iskolában, osztály tanító: Takács Pál; d. u. a „Szt. Erzsébet“-című tanyai iskolában, osztály tanító: Mészáros Mihály.

Junius hó 20-án d. e. a „Szt. István“ című tanyai iskolában, osztály tanító: Mészáros Imre; d. u. a „Szt. Imre“ című tanyai iskolában, osztály tanító: Zahora Andor.

Junius hó 17-én d. e. a vasárnapi (ismétlé) iskolába járók záró, d. u. az összes elemi tanulók torna- és ének vizsgálata.

Junius hó 25-én d. e. a „Központi“ iskola IV-ik a.) fiú osztályban, osztály tanító: Khirer József; a IV-ik b.) fiú osztályban, osztály tanító: Kárpáti Károly; a IV-ik leány osztályban, osztálytanító: Vannainé Melka Amália; d. u. az V—VI-ik leány osztályban, osztály tanító: Tóthné Waligurszky Julia; a III-ik b.) fiú osztályban, osztály tanító: Beliczay Tamás; a III-ik c.) vegyes osztályban, osztály tanító: László Balint.

Junius hó 26-án d. e. a III-ik a.) fiú osztályban, osztálytanító: Komjáthy Mór; III-ik a.) leány osztályban, osztály tanító: Kárpáti Biró Anna; III-ik b.) leány osztályban, osztály tanító: Schubert Julia; d. u. a II-ik leány osztályban, osztály tanító: Szarkáné Verner Ilona; I-ső fiú osztályban, osztály tanító: Boda Márton; I-ső leány osztályban, osztály tanító: Lászlóné Gullai Ilona.

Junius hó 27-én d. e. a „Központi“ II-ik fiú osztályban, osztály tanító: Gassich Lajos; a „kültéri“ iskola I-ső vegyes osztályban, osztály tanító: Blázsik Mihály; II-ik vegyes osztályban, osztály tanító: László Ágoston; d. u. a „Belvárosi“ iskolában osztály tanító: Oláh László; az „Ujiskola“ I-ső a.) vegyes osztályban, osztály tanító Horcsik Péter; I-ső b.) vegyes osztályban, osztály tanító: Dudás Ferencz; II-ik vegyes osztályban, osztály tanító: Missurai János.

A vizsgálatok délelőtt 8,— délután 2 — órákor veszik kezdetüket.

— **Vallás elleni vétség elkövetése** miatt jelentette fel Hegyi Antal helybeli plébános és világhírű hazafi Bozó Mihály, Simon Sándor, Boda Ernő, Fricska János, Kovács Illés, Turcsányi Mihály Borbás József polgártársainkat még pedig azért, mert nagy hazánkfa Kossuth Lajos temetése alkalmával a helybeli rom. kath. templomban harangozni merészeltek. Arra vagyunk kíváncsiak, hogy vajjon akkor, midőn Hegyi Antal ultramontan-48-as plébánost „az országos 48-as és függetlenségi párt“ kültagjaul választotta, tudomással bírt-e a szent atya ezen „hazaphias“ eljárásról? Ha tudomással bírt róla, az esetben csak gratulálhatunk a t. pártnak, hogy sikerült meggyernie egy olyan kipróbált mű-hazafit mint Hegyi Antal. Egyébként pedig megvagyunk győződve, hogy hála Istennek, ez időszerű Magyarországon nem létezik olyan bíróság, amely Bozó Mihály és társait hazafias lelkesedésükért elítélje.

— **Sokat akart, keveset kap.** Azt hitte a mi piaci népünk, hogy a város határában dolgozó tömérdek munkás ember csak is és kizárólag a csongrádi piacon tartozik élelmi szükségleteit beszerezni, azért azután az egyes élelmi cikkek árát meglehetősen felszórólták az eladók. Szalonna, kenyér, krumpli s más efféle hirtelen megrágtat a piacon. Hanem a munkások kifogtak a mézárásokon, henteseken és a piaci kofákon; hordatják az élelmi cikkek Mendszentről, Kun-Szt.-Mártonból, Cséparól és Alpárról. A csongrádiak piszkálhatják a fogukat; egyszerre sokat akartak s ime semmit sem, vagy vajmi keveset kapnak.

— **Próbaszónoklat.** A „Borsod-Miskolci Közlöny“ a következőket írja: A miskolci izr. hitközség meghívására f. hó 2-án délelőtti isteni tisztelet alatt tartott próbaszónoklatot Büchler Márton, a csongrádiak ifju rabbija. És be kell vallanunk, hogy az az általános elragadtatás, melyet a Kossuth-requiem alkalmával mondott emlékbeszéde keltett minden hallgatóban vallás-külsőség nélkül: f. hó 2-iki beszéde után is megnyilatkozott. A vallás iránti hűségről szónokolt csaknem fanatikus lelkesedéssel, kifogástalan magyarsággal; szónoklata, — melynek mottója „fű elszárad, virág elhervad; de Istenünk szent tana mindörökké fennmarad“ — csak úgy duzzadt a szebbnél szebb eszméktől, a költőiél költői hangulatoktól. Midőn pedig beszéde folyamán az aktuális egyházi politikát kezdé érinteni, csengő hangja magasra emelkedett s a mily erőteljes hévvel ostromozta a felekezetenkülsőséget, éppen oly tüzzel támadta a vallási türelmetlenséget. A hazafias lelkesedéssel és szilárd vallásos meggyőződéssel előadott egyházi beszéd a hívőkre maradó mély benyomást tett s mondhatni egyhangulag felhangzott az az ohajtás, hogy a jeles szónokot mielőbb a magunkénak mondhaszuk.

— **Kitörött a keze.** Szomodi István polgári iskolai első osztálybeli tanuló a napokban fejmászott az udvarukban levő eperfára s bizonyosan vékony ágra lépett, mert letörött alatta s a szegény fiú a 4—5 öl magasból a földre zuhant. Szülői rémülve látták fiuk zuhanását, azonban nagy volt csodálkozásuk, midőn Pista fölkel, a maga lábán járt s csak annyit mondott, hogy a kezét ütötte meg. Rögtön orvost hittak, aki azután meggyőződött arról, hogy a gyerek bal alsó karja két helyen törött el. Rögtön gipszbe foglalta a törött kart az orvos; a művelet alatt, a kemény szívű gyerek még csak nem is szisszent. Másnap felkötött karral már iskolában volt, a hol tanuló társainak maga beszélt el a leesés történetét.

— **Medárd napja.** Junius 8-án, Medárd napján, nálunk csendes, hűvös idő volt s így a 40 napos esőből nekünk nem jut. Az ország több helyén óriási szélvihar dühöngött és nagy jég hullott.

— **Árad a Tisza.** Az öreg Tisza szennyese, iszapos vizet hőmpölyget lefelé, árad. Az áradás pedig nekünk most rosszkor jön, mert veszélyben van a túl a tiszai rét széna termése, mely az idén nagyon sokat ígért. Az eltöltési munkálatok folytatására is kedvezőtlen a Tisza áradása és ha a rétre kiönt, nagy kárt okoz az eddig teljesített földmunkáknál is.

— **Két örültek szállított föl a budapesti örültek házába** Turcsányi Lajos rendőrbiztos. A két szerencsétlen Dul-Gyovai Lajos és Hajdu Mihály csongrádi lakosok. Az előbbin már évek óta mutatkoztak a lelki baj nyomai, s most azután teljes erővel kitört rajta az örültség. A másik — t. i. Hajdu — az a szerencsétlen ember, aki a m. év folyamán vejét a szőlők-közötti lakásuk udvarában, dulakodás közben agyonütötte s a szegedi csillagbörtönben ült vizsgálati fogságban. A végtárgyaláson a gyilkosság vádja alól felmentette a törvényszék s büntetésül a vizsgálati fogságot tudta be Hajdunak, kinek lelkére már akkor ráborult az örök sötétség éjszakája, mindinkább felismerhető volt zavarodottsága. Most azután teljesen kitört a baj mindkét szerencsétlenség s ezért kellett őket a lipótzmezei örültek házába szállítani.

— **Felárkolt utcák.** Megtörtént városunkban néhány éve az a furcsa eset, hogy a tiszaparti gát mellett eldrótozták a várost, most pedig a miút építése alkalmából két nagy utvonat, a félegyházi országút meg a zsinór utca vannak felárkolván. Azt nagyon jól tudjuk, hogy a miút építése céljából szükséges az illető utvonatok kíméltetése, de talán nem egyszerre kellett volna mind a két utcát végig ásni. Még csak a zsinór utca kezdetén vannak a kövezéssel és már a templomtól a járás-bírósi hivatalig kiásták az utcát, Külö-

nösen azért panaszkodnak a kocsin járók, mert a keresztutaknál végtelen keskeny kocsiutak hagytak a munkások. Ezeknél a keresztutaknál bizonyára nem ártana a közlekedés megkönnyítése végett szélesebb kocsi utat meghagyni. Az sem volna rossz, ha előbb a félegyházi utat köveznék ki és a zsinór utca kövezésével várnának, vagy pedig — és az a legkívánatosabb — alkalmaznák a vállalkozó több kövező munkást, mert így nem tudni mikor lesz készen a miút.

— **A gözgépközlekedés és kazinfűtők** szegedi vizsgáló bizottsága f. évi junius hó 23-án vizsgálatot tart. A vizsgálat iránti kérvények a csongrádvármegyei m. kir. államépítészeti hivatalhoz intézendők. A csongrád megyei kir. államépítészeti Szege-

den. — **A lipiki gyógyfürdő,** mely csudatévó forrása és kitünő berendezésénél fogva már eddig is kiváló jó hírnévnek örvendett, — mint tudósítónk írja — az utóbbi évben nagy és előnyös átalakuláson ment keresztül. A nagy kiterjedésű angol parkbae egy pazarfényű gyógyépület emeltetett, mely óriási méreteivel, valamint belső berendezései és külső pompás kiállításával joggal vetélkedhetik az osztrák-magyar monarchia nagy fürdőinek építkezéseivel. Az impozáns gyógyépület, melynek középső nagy kupolája valamint oldaltornyai az összes építmények díszet hatalmasan emelik és a környék messze távolára ellátszanak, az egész fürdőépületek fenyőpontját képezik; a benne levő nagy és gyönyörű gyógyterem mellett stilszerűen épített nagy kávéház, vendéglő és egyéb melléképületek emeltettek. A gyógyteremnek egy része szinpaddá alakították át, hogy az itt időző vendégek nemesebb szórakozást és élvezetet találhassanak. Az összes új épületek egész kiterjedésükben villanyos világítással lesznek ellátva, melynek utolsó munkálatai most fejeztetnek be. A fürdőparknak kibővítése és megnagyobbítása méltón sorakozik az említett új berendezésekhez. A nagy kiterjedésű fasorok, bosquetek, lugosok, virágágyak, angol park mintára készültek és a legszebb, legkellemesebb hatásaik. Ezen a tulajdonosok által nagy áldozattal készült vitt modern építkezések a még épülő és készülő félben levő új szállodával valamint kibővített fürdőtelepeivel, méltán emelik Lipiket a híres európai gyógyhelyek színvonalára, hogy a beteg kényelem, komfort és szórakozás mellett nem csak egészségének áizsanyerésére használja itt a kúrát eredményesen, hanem az itt töltendő idő kellemesen is élvezeti át.

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadó laptulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

IRODALOM.

Apró Történetek a czime egy kiváló csinnal kiállított. Kovássy Elemér 17 eredeti elbeszélését magában foglaló kötetnek, mely hozzánk beüldetett. A fiatal írónak ezen műve méltó az elolvasásra. Szép magyaros irány, jóízű humor jellemzik az elbeszéléseket. Mindenki élvezettel olvashatja ezen apró történetkéket és a mamák bátran kezébe adhatják fiatal leányaiknak anélkül, hogy jóízűségüket veszedelemnek tennék ki, mi az idegen ironalomból átültetett sok sikamlós ércünkánál könnyen meg esik. Az elbeszéléseknek alakjai mind közülünk valók, ismerni véljük őket. Semmi idegenszerű; váfamennyi megtörtént dolgokról szól. Eredeti minden ízében. Az elbeszélések im ezek: 1. A vizontlátásig. — 2. Fiatalság-Bolondság. — 3. Az első díj. — 4. A kis erőmevész története. — 5. Ború után derü. — 6. Julia végzete. — 7. Az utitársak. — 8. Két csillag. — 9. Három levél. — 10. Estély. — 11. Az egér. — 12. Káposzta gyalulás. — 13. Ilona. — 14. Dalos Ferkó darutolla. — 15. Meglepetés. — 16. Murányi Margit. — 17. Szeretlek.

A könyv Lévai Mór könyvkiadónál jelent meg Ungvárt. Kiállítása a kiadó nyomdáját dicséri. Ara 1 frt. 20. kr.

10.

besz. biz. 894.

Csongrádvármegye beszerzési bizottságától.

Hirdetmény.

Csongrádvármegye részére a folyó évben beszerzendő 70 méter-öl tűzi hasábfaszállítására ezennel zárt ajánlati verseny hirdetetik.

A tűzifa fiatal gyertyán, vagy tölgy, vagy e kettőnek keveréke lehet s vállalkozó által folyó évi szeptember hó 1-ig s pedig 4 méter-öl a csongrádi Tiszaparton, a többi pedig a szentesi Tiszaparton 5 méter-öles csomókban kirakva leaz átadandó.

Vállalkozói óhajtok felhívtnak, hogy lepecsételt ajánlataikat az összeg 10%-ának megfelelő bánatpénz vagy ovadékképes értékpapírnak bánatpénzzel melléklése mellett alóírottánál folyó évi június hó 25 ének d. e. 11 órájáig annyival is inkább nyujtsák be, mert későbbi ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

A beérkezett ajánlatok a jelzett időben fognak felbontatni s a bizottság által elbíráltatni.

Szentes, 1894 június 5 énk.

Dr. Cicatricis Lajos

főjegyző.

a beszerzési bizottság elnöke.

538. szám.

894. tk.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csongrádi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár mint végrehajtónak Förgő Pál végrehajtást szenvedő elleni 109 frt 93 kr tőke követelés és minden járulék iránti végrehajtási ügyében a csongrádi kir. járásbírószék területén lévő, Csongrádváros határában fekvő, a csongrádi 3011 számú tjkvben foglalt (3637-3639) számú, Förgő Pál (kinek neje Csombos Rozál) nevén levő és 228 ftrra becsült 5 16 telek utáni osztatlan legelő és réti járandóságokra valamint a csongrádi 1239 sz. tjkvben foglalt ugyan annak nevén levő (1868-1869) hrszámú és 83 ftrra becsült háztartási osztatlan réti járandóságra az árverést a fent ezennel megállapított kiáltásjában elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1894 évi július hó 3-ik napján délelőtti 9 órakor a csongrádi kir. járásbírószékénél megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alól is eladhatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsarának 10 százalékát vagyis o. é. 22 frt 80 kr és 8 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. LX t-cz 42-ikparagrafusában jelzett arányammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csongrádon, 1894. évi mártius hó 31-ik napján

A csongrádi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság
Szarka, kir. bíró.

627 sz.

894. tk.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csongrádi kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár mint végrehajtónak Buzder Lantos Julianna Márkus Jánosné végrehajtást szenvedő elleni 266 frt 41 kr tőke követelés és minden járulék iránti végrehajtási ügyében a csongrádi kir. járásbírószék területén lévő, Csongrád város belterületén fekvő, a csongrádi 10410 számú tjkvben foglalt Buzder Lantos Julianna Márkus Jánosné nevén álló (3039-3176) 125 hrszámú házra és beltelekre az árverést 400 frt, ezennel megállapított kiáltási áron elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1894 évi június 26-ik napján délelőtti 9 órakor a csongrádi kir. járásbírószékénél megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alól is eladhatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsarának 10 százalékát vagyis 40 frot készpénzben, vagy az 1881. LX t-cz. 42-ik paragrafusában jelzett arányammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csongrádon, 1894 évi március hó 30-ik napján.

A csongrádi kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság.

Szarka.

kir. bíró.

5425.

Csongrádvármegye alispánjától.

1894.

Pályázati hirdetmény.

Csongrádvármegye törvényhatóságánál lemondás folytán üresedésbe jött, s 1100 frt évi fizetéssel, 200 frt, lakbér illetmény-nyel és 300 frt uti átalánnyal javadalmazott tiszáninneri j. főszolgabírói, valamint az előleges előléptetés folytán megüresedő és 900 frt évi fizetéssel és 200 frt lakbér illetménnyel javadalmazott várm. I. aljegyzői — továbbá a 850 frt évi fizetéssel és 150 frt lakbér illetménnyel javadalmazott várm. II. od. aljegyzői tisztii állásra ezennel pályázatot hirdetek, és felhívom mindazokat, kik ezen tisztii állások valamelyikét elnyerni kívánják, hogy elméleti képzettségüket, továbbá erkölcsi magukvisetét igazoló okmányokkal kellően felszerelt pályázati kérvényeiket 1894 évi július hó 7-ik napjának d. u. 5 órájáig Tallián Béla főispán ur Ó méltóságához ezimezve, hozzám nyujtsák be.

Szentes, 1894 június 7-én,

Dr. Csató Zsigmond,

alispán

Cséplőgéptulajdonosoknak!

AZ URIKÁNY-ZSILVÖLGYI MAGYAR KÖSZENBÁNYA
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

ajánlja a cséplési idényre a gözcséplőgépekkel rendelkező t. földbirtokos uraknak

I. ső MINŐSÉGŰ LUPÉNYI KÖSZENÉT

mely gözfejlesztő erőben majdnem egyenrangú a legfinomabb porosz szenekkel és mint darabos-, koczka-, dió-, rostalt-akna-, akna-, dara- és porszen jön forgalomba.

Megrendelések ideje korán küldendők akár a társaság vezérigazgatóságához Budapest, Nádor-utca 13., akár a társaság képviselőjéhez

b-6

Dratsny Lajos urhoz Arad,

a hol mindennemű felvilágosítással is készségesen szolgálnak.

Miniszterileg engedélyezett

SZEM- ES FÜL-GYÓGYINTÉZET SANATORIUM

Szegeden, Laudon-utca és Mars-tér sarkán.

Az intézet fekvő- és bejáró betegek számára van berendezve, kapcsolatban egy külön

trahoma rendelő-intézettel

Folytonos orvosi felügyelet. Gondos ápolás, ellátás és ételmezés. Utmutató (Prospektus) ingyen s bérmentve.

BETEGFELVÉTEL EGÉSZ NAPON AT. — Intézeti igazgató orvos:

Dr. Falla Marczel.

10-10

Csongrád, 1894. Nyomatott Schvarcz Sándor könyvnyomdájában.